

متن پرسش

استاد عزیز سلام: سوال بنده این است که با توجه به اینکه اوضاع اقتصادی ایران اکثراً تحت تاثیر دلار و... است و اقتصاد ایران مثل فنر می‌باشد و هر چند سال یکبار می‌پرد و اوضاع اقتصادی اکثر جامعه بد می‌شود، آیا با توجه به این شرایط که اوضاع کار و اشتغال بد هست و حتی برخی شاغلین هم به دلیل کم کردن نیروی کار و یا ورشکستگی کارخانه‌ها و شرکتهای بخش خصوصی بیکار می‌شوند، و با توجه به اینکه حکومت داری حضرت علی نمونه و الگویی ما باید باشد و اینکه حضرت علی وقتی طلحه و زبیر نزدشان آمدند و گفتند ما در جنگهای اسلام بر ضد کفار جانباز شده ایم پس به ما بیشتر از بیت المال بده و سهمیه بیشتری به ما بده، و حضرت علی به آن دو فرمودند اجر و پاداش کارتان ان شاءالله در قیامت نزد خدا محفوظ است اما من بیت المال را یکسان و به عدالت تقسیم می‌کنم و به آنها سهمیه نداد، حال چرا در حکومت ما که باید از حضرت علی الگو بگیرید برای برخی سهمیه در نظر می‌گیرند حتی قانوناً برای فرزندان‌شان هم سهمیه در نظر می‌گیرند و در این اوضاع که خیلی از جوانان آرزوی کار در حتی شرکت خصوصی را هم دارند چه برسد به ارگانهای دولتی و شرکتهای خوب مثل فولاد، آنها به راحتی با پایین تر بن معدل و سطح علمی در ارگانهای دولتی و شرکتهای خوب مثل فولاد و امثال آن با سهمیه شاغل می‌شوند؟ حال چگونه می‌توان این امر را توجیه کرد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این موضوعات نیاز به بحث مفصل دارد و مشکلات را باید در جریانی از سیاستمداران دنبال کرد که بیش از آن که بخواهند در خدمت مردم و انقلاب باشند، در خدمت حزب و گروه خود هستند و به همین جهت نسبت به رفع مشکلات مردم بی‌تفاوت و یا زمین‌گیرند. این وظیفه‌ی مردم است که متوجه شوند کدام روح و روحیه‌ای تراز انقلاب است و می‌تواند مردم را به نتایجی که از انقلاب آن‌ها نصیب‌شان خواهد شد، برساند. در موضوع سهمیه‌ی فرزندان شهداء و جانبازان مسئله فرق می‌کند از آن جهت که بالاخره یتیم را در اسلام سفارش خاص کرده‌اند زیرا اگر پدر این‌ها بود، مدیریت زندگی آن‌ها نحوه‌ی دیگری می‌شد از آن جهت که شهداء و جانبازان آن‌طور که بنده از آن‌ها شناخت داشتم، عموماً مردان توانایی برای اداره‌ی زندگی‌شان بودند. موفق باشید